Lietas Nr. 11290005212
Lietas arhīva Nr. K22-0049-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ludzā, 2014.gada 17.februārī

Ludzas rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Gunārs Strucinskis

ar sekretāri Veroniku Geceviču,

tulci Jeļenu Muleri,

piedaloties prokuroram Jurim Velikam,

zvērinātai advokātei Lolitai Vinogradovai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Pārbaudījusi un novērtējusi tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot telpā, proti:

2012.gada 20.februārī pēc plkst. 22.^{00} /pers. A/, atrodoties alkohola ietekmē, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. C/, svešas kustamas mantas zādzības nolūkā, ieradās /adrese//adrese//pers. D/ piederošās mājas pagalmā. /pers. A/ devās uz šķūni, apmēram pēc divdesmit minūtēm pasauca /pers. C/, kur abi kopā no šķūņa izvilka un nolaupīja /pers. D/ piederošo velosipēdu /Nosaukums A/ bez priekšējā riteņa Ls 100 jeb EUR 142,29 vērtībā, kuru vēlāk sazāģēja gabalos un realizēja metāllūžņos.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

/pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot dzīvoklī un citā telpā, proti:

2012.gada 20.februārī pēc plkst. 22.^{00} /pers. C/, atrodoties alkohola ietekmē, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. A/, svešas kustamas mantas zādzības nolūkā, ieradās /adrese//adrese//pers. D/ piederošās mājas pagalmā. /pers. E/ devās uz šķūni, /pers. C/ iekļuva mājā, no kurienes nolaupīja mobilo telefonu „NOKIA X3-02" Ls 100 jeb EUR 142,29 vērtībā. Turpinot noziedzīgas darbības, /pers. C/ aizgāja uz šķūni pie /pers. A/, un abi kopā no šķūņa izvilka un nolaupīja /pers. D/ piederošo velosipēdu /Nosaukums A/ bez priekšējā riteņa Ls 100 jeb EUR 142,29 vērtībā, kuru vēlāk sazāģēja gabalos un realizēja metāllūžņos.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesa uzskata, ka apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vaina Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pierādīta ar:

- cietušās /pers. D/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka 2012.gada februārī savā īpašumā /adrese/, ieraudzīja šķūnī nolaistus četrus metāla vākus. Tas radīja aizdomas, un viņa konstatēja velosipēda /Nosaukums A/ bez priekšējā riteņa Ls 100 vērtībā zādzību. Tam bija rāmis sarkanā krāsā. Cietusī velosipēdu iegādājās veikalā 2009.gada martā. Pēc tam viņa aizgāja uz metāllūžņu pieņemšanas punktu. Tur noskaidroja, ka velosipēda rāmi nodeva /pers. A/. Tad cietusī atnāca uz mājām un atklāja, ka bija pazudis mobilais telefons „NOKIA X3-02" Ls 100 vērtībā. To viņa lietoja pusgadu, un telefons nejauši bija palicis mājā. Policijas iecirknī cietušajai atdeva velosipēda priekšējo dakšu, zobratus, priekšējo riteni, ķēdi un ceturto daļu rāmja, kā arī plastmasas uzliktni, riteņa loku, riepu ar kameru un pievada troses apvalku. Tā kā tika atdotas velosipēda detaļas, cietusī kompensāciju uzturēja Ls 70 apmērā;

- liecinieces /pers. F/ tiesas sēdē sniegtajām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasītajām liecībām, ka viņa strādā SIA /Nosaukums B/ metāllūžņu pieņemšanas punktā /adrese/, par noliktavas pārzini. 2012.gada 21.februārī tur atnāca lieciniecei pazīstamais /pers. A/ un uz sava vārda nodeva metāllūžņus par kopējo summu Ls 4,08. Starp tiem bija velosipēda rāmis sarkanā krāsā ar dažādām daļām. Lieciniece nezināja, ka šīs mantas bija zagtas (lietas 30.lapa);

- 2012.gada 24.februāra notikuma vietas – šķūņa un mājas /adrese/, - apskates protokolu un fototabulu, ka šķūnim ir divas durvis. Vienas ir aizslēgtas ar uzkaramo atslēgu, kas nav bojāta. Uz otrajām durvīm lauzuma pēdas nav redzamas. Šķūnī ir samestas dažādas mantas. Mājas ieejas durvīm lauzuma pēdu nav. Istabās izmētās dažādas mantas. Telpas Nr.4 stūrī atrodas velosipēda /Nosaukums C/ rāmis sarkanā krāsā un divas velosipēda riepas (lietas 9.- 21.lapa);

- 2012.gada 27.februāra izņemšanas protokolu, ka /pers. F/ metāllūžņu pieņemšanas punktā /adrese/, izsniedza labprātīgi velosipēda /Nosaukums A/ sagrieztu rāmi sarkanā krāsā un iepirkumu un izcelsmes apliecinājuma akta Nr.192 kopiju (lietas 32.lapa);

- 2012.gada 27.februāra apskates protokolu un fototabulu, ka no fiziskām personām iepirkto sadzīves izcelsmes melno un krāsaino metālu atgriezumu un lūžņu iepirkuma un izcelsmes apliecinājuma akta Nr.192 kopija ir uz A4 formāta lapas. Tā datēta ar 2012.gada 21.februāri, kā pārdevējs norādīts /pers. A/, 041165-12832, Stacijas 57 – 11, bet pircējs ir SIA /Nosaukums B/. Akta apakšdaļā ir pircēja un pārdevēja paraksti. Sadzīves izcelsmes melno un krāsaino metālu atgriezumu un lūžņu nosaukums ailē minēts, ka sadzīves krāmu svars ir 20, cena – 0,145, summa 2,90, bet summa samaksai kopā ir Ls 4,08. Velosipēda rāmis ar izgrieztām daļām izgatavots no metāla pelēkā krāsā, tas nokrāsots sarkanā krāsā, uz rāmja ir uzraksts baltiem burtiem /Nosaukums A/. Velosipēda rāmim nogriezta apakšējā daļa sarkanā krāsā ar centrālās ass korpusu komplektā ar trim dzenošiem ķēzratiem, vienu pedāļa kloķi ar pedāli, ķēdi, ātruma pārslēgšanas sviru un ātruma pārslēgšanas trosi izgatavoti no tumšas krāsas metāla. Uz centrālās ass iegravēts Nr. LA0626051, blakus uzlīme „Made in Taiwan". Priekšējā dakša nogriezta no rāmja, tai divi amortizatori. Pie dakšas piestiprinātas divas bremžu sviras, vienai no tām ir bremžu trose melnā apvalkā (lietas 33.-36.lapa);

- apsūdzētā /pers. A/ aizturētā un aizdomās turētā statusā sniegtajām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas sēdē nolasītajām liecībām, ka 2012.gada 20.februārī ap plkst.22.^{00} viņš kopā ar Jāni, uzvārds nav zināms, ienāca mājas /pers. G/ ielā pagalmā. Apsūdzētais nolēma paskatīties šķūnī, kam vārti bija vaļā. /pers. H/ palika ārā. Ko viņš darīja, /pers. A/ nebija zināms. Apsūdzētais ieraudzīja velosipēdu bez priekšējā riteņa un nolēma to nozagt, lai nodotu metāllūžņos. Viņš pasauca Jāni, un abi divatā izvilka velosipēdu no šķūņa un aiznesa pie Jāņa uz mājām. Nākamajā dienā velosipēdu sazāģēja pa daļām un nodeva metāllūžņos kopā ar citām mantām. To vērtība bija Ls 4,08. Apsūdzētais devās uz banku, kur saņēma šo naudu, jo metāllūžņu punktā Ludzā pie tirgus iedeva tikai čeku. Tad viņš devās pie Jāņa, un abi lietoja alkoholiskos dzērienus. Pēc dienas Jānis parādīja mobilo telefonu /Nosaukums D/ zilganzaļā krāsā, kura viņam iepriekš nebija. /pers. A/ labprātīgi policijas darbiniekiem izsniedza velosipēda daļas: kameru ar riepu un aizmugurējā riteņa stīpu. Viņš metāllūžņu pieņemšanas punktā nodeva velosipēda rāmi, stūri, sēdvietu, zvaigznīti ar pedāli un ķēdi, ātruma pārslēdzējus un priekšējo dakšu (lietas 65.-66., 67.-68., 81., 82.lapa);

- 2012.gada 29.februāra protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, ka aizdomās turētais /pers. A/ norādīja uz fotogrāfijā Nr.3 attēloto personu – /pers. C/, ar kuru kopā 2012.gada 20.februārī izdarīja zādzību no šķūņa (lietas 89.-90.lapa);

- 2012.gada 29.februāra izņemšanas protokolu, ka /pers. A/ labprātīgi izsniedza velosipēda detaļas: riepu ar kameru, riteņa loku, plastmasas uzliktni, pievada troses apvalku (lietas 84., 85.lapa);

- 2012.gada 2.marta /pers. A/ labprātīgi izsniegto mantu apskates protokolu un fototabulu, ka riteņa loks ir apaļš un izgatavots no pelēka metāla. Tam uz ass ir septiņi ķēžrati. Pie riteņa spieķiem piestiprināti divi atstarojoši elementi oranžā krāsā. Bojājumu nav. Bremžu pievada troses apvalks ir melnā krāsā, tā garums – 52 cm. Viens apvalka gals ir saliekts. Plastmasas uzliktnim ir krustveida forma, tas ir rūpnieciska ražojuma pelēkā krāsā. Viens uzliktņa gals ir daļēji nolauzts. Riepai ar kameru ir apaļa forma, tā ir melnā krāsā. Uz riepas ir uzraksti baltā krāsā: „53-559, C1310-20 Nylan, Spanker 26x1,95 Author" (lietas 86., 87.lapa);

- 2012.gada 29.februāra aizdomās turētā /pers. A/ liecību pārbaudi uz vietas un tam pievienoto fototabulu, ka viņš piekrita parādīt vietu, kur 2012.gada 20.februārī izdarīja zādzību. No Ludzas policijas iecirkņa /pers. A/ piedāvāja braukt pa Stacijas ielu, pēc tam krustojumā – pa Raiņa ielu, tad pa labi – pa Skolas ielu, krustojumā nogriezties pa kreisi un braukt pa Latgales ielu. Krustojumā ar /pers. G/ ielu viņš lūdza nogriezties pa labi un braukt apmēram 80 metrus. Izkāpis no automašīnas, /pers. A/ norādīja uz šķūni /adrese/, un paskaidroja, ka no tā nozaga velosipēdu (lietas 76.-78., 79.-80.lapa);

- apsūdzētā /pers. B/ aizturētā statusā sniegtajām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas sēdē nolasītajām liecībām, ka 2012.gada februāra beigās, datumu neatcerējās, plkst.22.^{00} satika draugu /pers. A/. Viņš piedāvāja ieiet kādas mājas pagalmā, un /pers. B/ tam piekrita. Apsūdzētais adresi nosaukt nevarēja. /pers. A/ aizgāja apskatīt šķūni, bet apsūdzētais palika, gaidot pagalmā. /pers. A/ nebija apmēram 30 minūtes. /pers. B/ pa to laiku nolēma iekļūt mājā. Kā tajā ienāca, viņš neatcerējās, jo bija stiprā alkohola reibumā. /pers. B/ no skapīša istabā nozaga mobilo telefonu /Nosaukums D/ zilā krāsā, kura modeli nezināja. Pēc tam viņš palīdzēja /pers. A/ izvilkt no šķūņa velosipēdu, un viņi tā divatā aizgāja projām. Mobilo telefona /pers. B/ pazaudēja, jo bija stipri iereibis (lietas 41.-42.lapa);

- 2012.gada 13.aprīļa aizdomās turētā /pers. B/ liecību pārbaudi uz vietas un tam pievienoto fototabulu, ka viņš piekrita parādīt māju un šķūni, kur 2012.gada 20.februārī izdarīja zādzību. No Ludzas policijas iecirkņa /pers. C/ piedāvāja braukt pa Stacijas ielu, pēc tam krustojumā – pa Raiņa ielu, tad pa labi – pa Skolas ielu, krustojumā nogriezties pa kreisi un braukt pa Latgales ielu. Krustojumā ar /pers. G/ ielu viņš lūdza nogriezties pa labi un, nobraucot aptuveni 80 metrus un izkāpis no automašīnas, /pers. C/ norādīja uz māju /adrese/. Viņš paskaidroja, ka no tās nozaga mobilo telefonu /Nosaukums D/ zilā krāsā. Pienācis pie šķūņa, /pers. C/ paskaidroja, ka no tā palīdzēja /pers. A/ izvilkt velosipēdu (lietas 76.-78., 79.-80.lapa);

- lietiskajiem pierādījumiem: velosipēda /Nosaukums A/ rāmi ar izgrieztām daļām, trīs dzenošajiem ķēžratiem ar ķēdi, ātruma pārslēgšanas mehānismu un vienu pedāļa kloķi ar pedāli, priekšējo dakšu, riepu ar kameru, riteņa loku, plastmasas uzliktni, pievada troses apvalku, apliecinājuma akta Nr.192 kopiju (lietas 4.-5.lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ atzina savu vainu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un cietušās /pers. D/ uzturēto

kompensāciju Ls 70 jeb EUR 99,60 apmērā par nozagto velosipēdu. Savukārt apsūdzētais /pers. C/ tiesas sēdē sākotnēji sevi par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina daļēji, proti, par velosipēda zādzību un cietušās kompensāciju Ls 70 jeb EUR 99,60 apmērā. Viņš nepiekrita, ka izdarīja mobilā telefona zādzību. Bet tiesas izmeklēšanas gaitā /pers. C/ pēc pirmstiesas izmeklēšanā sniegto liecību nolasīšanas atzina pilnīgi savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ darbības ir pareizi kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 175.panta trešo daļu kā svešas kustamas mantas slepena nolaupīšana (zādzība), personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot telpā. Viņi divatā, ar tiešu nodomu izdarīt mantas slepenu nolaupīšanu, no cietušās /pers. D/ šķūņa nozaga velosipēdu, ko abi iznesa laukā un vēlāk nodeva metāllūžņos. Turklāt laikā, kad /pers. A/ apskatīja minēto telpu, /pers. C/ iekļuva mājā un slepeni nolaupīja cietušās mobilo telefonu. Tādā veidā viņi realizēja savu nolūku iegūt svešu mantu prettiesiskā veidā. Apsūdzētie paredzēja savas darbības kaitīgo seku iestāšanos un vēlējās tās, jo iekļuva svešā šķūnī un mājā, mantkārīga nolūka vadīti.

Apsūdzēto/pers. I/ un /pers. B/ vaina minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar cietušās /pers. D/ un liecinieces /pers. F/ tiesas sēdē un pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, kā arī pašu apsūdzēto pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām un tiesas sēdē nolasītajām liecībām. Tās ir konsekventas un patiesas, savstarpēji sakrīt, nesatur būtiskas pretrunas un loģiski papildina viena otru, kā arī apstiprinās ar rakstveida pierādījumiem kopumā un savstarpējā saistībā un atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ liecināja, ka /pers. C/ nebija ienācis šķūnī, bet palīdzēja aiznest velosipēdu līdz ceļam. Viņš paskaidroja, ka šīs liecības atšķirās no pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām, jo tā bija pateicis policijā un neuzskatīja to par lielu atšķirību. Arī apsūdzētais /pers. C/ tiesā liecināja, ka šķūnī nebija iegājis, bet /pers. A/ pasauca palīdzēt aiznest velosipēdu līdz ceļam. Mājas istabā /pers. C/ nebija un mobilo telefonu neredzēja. Taču pēc pirmstiesas izmeklēšanā sniegto liecību nolasīšanas viņš tās apstiprināja, proti, ka no skapīša istabā nozaga mobilo telefonu /Nosaukums D/ un /pers. A/ palīdzēja no šķūņa izvilkt velosipēdu.

Cietusī/pers. J/ liecināja, ka no šķūņa tika nozagts velosipēds /Nosaukums A/ bez priekšējā riteņa, bet no mājas - mobilais telefons „NOKIA X3-02". Lieciniece/pers. K/ apstiprināja, ka 2012.gada 21.februārī /pers. A/ nodeva metāllūžņus, tai skaitā arī velosipēda rāmi sarkanā krāsā. Notikuma vietas apskates protokols pierāda, ka no šķūņa bija pazudis velosipēds, bet no istabas – mobilais telefons. Izņemšanas protokols apliecina, ka /pers. F/ izsniedza labprātīgi velosipēda /Nosaukums A/ sagrieztu rāmi sarkanā krāsā un iepirkumu un izcelsmes apliecinājuma akta Nr.192 kopiju. Apsūdzētā/pers. I/ liecības atbilst /pers. F/ liecībām, izņemšanas protokolā norādītajām ziņām, kā arī velosipēda /Nosaukums A/ un iepirkumu un izcelsmes apliecinājuma akta Nr.192 kopijas apskates protokolā atspoguļotajam, proti, ka šīs mantas metāllūžņos nodeva pats /pers. A/. Viņš atpazina pēc fotogrāfijām /pers. C/ kā personu, ar kuru kopā izdarīja cietušās /pers. D/ mantu zādzību.

Abu apsūdzēto pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības pierāda, ka viņi divatā nozaga no šķūņa velosipēdu, bet /pers. C/ viens iekļuva mājā un slepeni nolaupīja mobilo telefonu. /pers. A/ liecībās apstiprināja, ka /pers. C/ dažas dienas pēc zādzības parādīja telefonu, kaut arī iepriekš viņam tāda nebija. Minētais atbilst arī apsūdzētā /pers. B/ liecinātajam par šo mantu zādzības izdarīšanu. Līdz ar to, tiesas ieskatā, nav ticamas apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ tiesas sēdē sniegtās liecības, ka /pers. B/ tikai palīdzēja aiznest velosipēdu līdz ceļam un pats istabā nebija un mobilo telefonu neredzēja. Tās ir pretrunā ar viņu pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām un protokolos par liecību pārbaudi norādītajiem zādzības izdarīšanas apstākļiem. Tiesa šādu apsūdzēto rīcību vērtē kā mēģinājumu atvieglināt savu stāvokli nolūkā izvairīties no kriminālatbildības un soda. Neskatoties uz to, abi apsūdzētie pašu zādzības faktu atzina. Pie tam policijā viņi sniedza liecības praktiski uzreiz pēc izdarītā noziedzīgā nodarījuma un labi atcerējās notikumus. Toties tiesas sēdē apsūdzētie liecināja jau gandrīz pēc diviem gadiem no zādzības izdarīšanas brīža. Tādējādi viņiem bija iespēja izdomāt sev labvēlīgāku versiju par noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļiem.

Arī izņemšanas protokols, ka /pers. A/ labprātīgi izsniedza velosipēda detaļas, kā arī to apskate un lietiskie pierādījumi apstiprina, ka viņš izdarīja zādzību, jo nolaupītā riteņa daļas bija apsūdzētā valdījumā.

Līdz ar to tiesa, izvērtējusi tiesas sēdē iegūtos pierādījumus, ir nonākusi pie pārliecības, ka apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vaina Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta piektajai daļai tiesas izmeklēšanā iegūtie pierādījumi izslēdz jebkādas saprātīgas šaubas par abu apsūdzēto vainu viņiem inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā noziedzīga nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. Viņš izdarīja smagu noziegumu, materiālais zaudējums pilnībā nav atlīdzināts. /pers. M/ ir vienu reizi kriminālsodīts, bet sodāmība dzēsta (lietas 95.lapa). Viņš piecas reizes administratīvi sodīts, taču ziņu par aktīviem sodiem lietā nav (lietas 95.-96.lapa). /pers. A/ psihiatra un narkologa uzskaitē nesastāv (lietas 98.lapa), algotu darbu nestrādā (lietas 65.lapa).

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. C/, tiesa ņem vērā noziedzīga nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. Viņš izdarīja smagu noziegumu, materiālais zaudējums pilnībā nav atlīdzināts. /pers. N/ bija kriminālsodīts, bet sodāmība dzēsta (lietas 54.lapa). Viņam ir viens aktīvs administratīvais sods (lietas 53.lapa). /pers. C/ ir psihiatra konsultatīvā novērošanā no 2009.gada ar diagnozi – organiska emocionālā labilitāte, narkologa uzskaitē nesastāv (lietas 56.lapa). Viņš algotu darbu nestrādā (lietas 41.lapa). Turklāt tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu /pers. A/ un /pers. B/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas atzīšana noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošana. Atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktam /pers. A/ un /pers. B/ atbildību pastiprinošs apstāklis ir noziedzīga nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Atbistoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4. un 6.pantam tiesa pārrēķinājusi naudas summas latos uz *euro* pēc oficiālā kursa (EUR 1 ir Ls 0,702804).

Krimināllikuma 5.panta otrā daļa paredz, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās, kā arī uz personu, kura izcieš sodu vai izcietusi sodu, bet kurai saglabājusies sodāmība.

Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā no 2013.gada 1.aprīļa ir jau paredzēts ne tikai brīvības atņemšanas sods, bet arī piespiedu darbs vai naudas sods. Tā kā 2012.gada 13.decembra likuma ,,Grozījumi Krimināllikumā" mērķis bija alternatīvu sodu piemērošana, tiesa Krimināllikuma Pārejas noteikumu 4.punktu tulko paplašināti kontekstā ar Krimināllikuma 5.panta nosacījumiem. Līdz ar to tiesa uzskata, ka apsūdzētajiem ir pamats piemērot labvēlīgākos tiesību normu nosacījumus un viņiem var noteikt vieglāku soda veidu.

Tā kā /pers. A/ un /pers. C/ izdarīja smagu noziegumu, viņiem ir atbildību mīkstinošs apstāklis, daļa nolaupīto mantu atdota cietušajai, apsūdzētajiem nav piemērojami Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā paredzētie bargākie sodi - brīvības atņemšana un īslaicīga brīvības atņemšana. /pers. A/ un /pers. C/ var izciest sodu, atrazdamies sabiedrībā. Tāpēc viņi ir sodāmi ar piespiedu darbu.

Apsūdzētajiem nav piemērojams minētā panta sankcijā paredzētais vieglākais sods – naudas sods, jo lietā nav ziņu par apsūdzēto ienākumiem un viņi algotu darbu nestrādā. Līdz ar to tiesa secina, ka šo iemeslu dēļ likumā noteiktajā laikā nebūs nodrošināta iespēja naudas soda samaksai.

Tiesas ieskatā piespiedu darba stundu apmērs nosakāms tuvāk maksimālajam, jo apsūdzētajiem ir atbildību pastiprinošs apstāklis un izdarīts smags noziegums.

/pers. A/ un /pers. C/ nav piemērojams Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētais papildsods - mantas konfiskācija, jo viņiem nav mantas, ko varētu konfiscēt (lietas 101.-102., 59.-60.lapa).

Saskaņā ar 2013.gada 22.augusta Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa paziņojumu Nr.20/18-6/1-40941 2013.gada 22.augustā apsūdzētais /pers. A/ aizturēts un nodots Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa konvojam, bet 2013.gada 23.augustā ievietots Daugavgrīvas cietuma izmeklēšanas nodaļā (lietas 141., 143.lapa). 2013.gada 18.septembrī Ludzas rajona tiesa nolēma viņam grozīt drošības līdzekli – apcietinājumu uz uzturēšanos noteiktā vietā (lietas 164.lapa).

Atbilstoši Krimināllikuma 52.panta pirmajai, ceturtajai un piektajai daļai, rēķinot astoņas stundas piespiedu darba kā vienu iepriekšējā apcietinājuma dienu, izciestajā sodā /pers. A/ ieskaitāms aizturēšanas termiņš no 2012.gada 27.februāra līdz 2012.gada 29.februārim – 2 (divas) dienas un apcietinājumā pavadītais laiks no 2013.gada 22.augusta līdz 2013.gada 18.septembrim – 28 (divdesmit astoņas) dienas, pavisam kopā 30 (trīsdesmit) dienas jeb 1 (viens) mēnesis.

Atbilstoši Krimināllikuma 52.panta pirmajai, ceturtajai un piektajai daļai, rēķinot astoņas stundas piespiedu darba kā vienu iepriekšējā apcietinājuma dienu, izciestajā sodā /pers. C/ ieskaitāms aizturēšanas termiņš no 2012.gada 11.aprīļa līdz 2012.gada 13.aprīlim – 2 (divas) dienas.

Cietusī/pers. J/ tiesas sēdē uzturēja pieteikto kaitējuma kompensāciju Ls 170 jeb EUR 241,89 kopsummā: Ls 100 jeb EUR 142,29 par nozagto mobilo telefonu un Ls 70 jeb EUR 99,60 par nozagto velosipēdu. Viņa lūdza šīs summas piedzīt no apsūdzētajiem (lietas 153.-154.lapa).

Cietušās kaitējuma kompensācijas pieteikums minētajā apmērā ir apmierināms, jo tas pierādīts ar liecībām un lietas materiāliem. Pie tam tiesas sēdē kompensācijas pieteikumu pilnīgi atzina apsūdzētais /pers. A/ par velosipēda zādzību, bet /pers. C/ daļēji – arī par velosipēda zādzību**.**

/pers. D/ lietas materiāliem pievienoja SIA „Tele 2" klienta līgumu Nr.R300123, kas noslēgts 2011.gada 21.jūlijā un apstiprina mobilā telefona „NOKIA X3-02" vērtību Ls 108,03 jeb EUR 153,71 apmērā (lietas 155.lapa). Viņa iesniedza tiesai arī 2013.gada 18.septembra SIA „JI TRADE" izziņu, ka velosipēds /Nosaukums A/ (2013.gada modelis) maksā Ls 173 jeb EUR 246,16 (lietas 156.lapa).

Cietusī liecināja, ka mobilo telefonu lietoja pusgadu un novērtēja Ls 100 jeb EUR 142,29 apmērā. Policijas iecirknī viņai atdeva velosipēda detaļas, tādēļ cietusī kompensāciju uzturēja Ls 70 jeb EUR 99,60 apmērā.

Tiesa secina, ka ar cietušās /pers. D/ liecībām pierādīta nozagto mantu vērtība, ko apstiprina arī viņas iesniegtie dokumenti. Tiesa atzīst, ka cietusī nav nepamatoti palielinājusi nozagto priekšmetu vērtību. Viņas norādītais materiālais zaudējums par mobilā telefona un velosipēda zādzību ir mazāks par SIA „Tele 2" klienta līgumā un SIA „JI TRADE" izziņā atspoguļoto cenu. Pie tam cietusī mobilo telefonu paguva izmantot nedaudz vairāk par pusgadu, bet velosipēds bija iegādāts 2009.gada vasarā, turklāt tam nebija priekšējā riteņa. Tā kā dažas riteņa daļas atdotas cietušajai, viņa samazināja kompensācijas summu. Līdz ar to šo mantu vērtība ir tuva patiesajai, ievējot to nolietojumu. Tādējādi no apsūdzētajiem par labu cietušajai piedzenams zaudējums pieprasītajā apmērā, ievērojot katra lomu mantu nolaupīšanā.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Tiesa ir pārliecinājusies par apsūdzēto vainu kaitējuma nodarīšanā noziedzīga nodarījuma rezultātā, tāpēc atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta prasībām kompensācijas pieteikums atzīstams par pamatotu un ir pilnīgi apmierināms.

Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1675.pantu vairākas personas, kas kopīgi izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, atbild solidāri par zaudējumu, kas ar to nodarīts. Līdz ar to par labu cietušajai materiālais zaudējums Ls 70 jeb EUR 99,60 par nozagto velosipēdu no abiem apsūdzētajiem piedzenams solidāri, jo viņi noziedzīgu nodarījumu izdarīja personu grupā. Bet nozagtā mobilā telefona vērtība Ls 100 jeb EUR 142,29 apmērā piedzenama no apsūdzētā /pers. B/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu lietiskie pierādījumi – velosipēda /Nosaukums A/ rāmis ar izgrieztām daļām, trīs dzenošie ķēžrati ar ķēdi, ātruma pārslēgšanas mehānismu un vienu pedāļa kloķi ar pedāli, priekšējā dakša, riepa ar kameru, riteņa loks, plastmasas uzliktnis, pievada troses apvalks - atdodami īpašumā cietušajai /pers. D/. Atbilstoši

Kriminālprocesa likuma 235.panta ceturtajai daļai apliecinājuma akta Nr. 192 kopija glabājama kopā ar krimināllietas materiāliem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā /pers. A/ ir piedzenami procesuālie izdevumi Ls 15 jeb EUR 21,34 apmērā par advokātes juridisko palīdzību pēc norīkojuma.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514., 520., 527., 528., 529.un 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 240 (divsimt četrdesmit) stundām, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo, ceturto un piekto daļu /pers. A/ ieskaitīt soda termiņā viņa aizturēšanu no 2012.gada 27.februāra līdz 2012.gada 29.februārim – 2 (divas) dienas un apcietinājumā pavadīto laiku no 2013.gada 22.augusta līdz 2013.gada 18.septembrim – 28 (divdesmit astoņas) dienas, pavisam kopā 1 (viens) mēnesi jeb 30 (trīsdesmit) dienas, rēķinot astoņas stundas piespiedu darba kā vienu iepriekšējā apcietinājuma dienu. Līdz ar to /pers. A/ pilnībā ir izcietis piespiedu darbu uz 240 (divsimt četrdesmit) stundām.

Drošības līdzekli /pers. A/ līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt iepriekšējo – uzturēšanos noteiktā vietā.

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divsimt) stundām, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo, ceturto un piekto daļu /pers. C/ ieskaitīt soda termiņā viņa aizturēšanu no 2012.gada 11.aprīļa līdz 2012.gada 13.aprīlim – 2 (divas) dienas, rēķinot astoņas stundas piespiedu darba kā vienu iepriekšējā apcietinājuma dienu. Līdz ar to /pers. C/ jāizcieš piespiedu darbs uz 184 (simt astoņdesmit četrām) stundām.

Drošības līdzekli /pers. C/ līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt iepriekšējo – uzturēšanos noteiktā vietā.

Apmierināt cietušās /pers. D/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu par Ls 70 jeb EUR 99,60 piedziņu un piedzīt solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ par labu /pers. R/ 99,60 (deviņdesmit deviņus *euro* 60 centus) jeb Ls 70 (septiņdesmit latus).

Apmierināt cietušās /pers. D/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu par Ls 100 jeb EUR 142,29 piedziņu un piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. R/ 142,29 (simt četrdesmit divus *euro* 29 centus) jeb Ls 100 (simt latus).

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā lietiskos pierādījumus – velosipēda /Nosaukums A/ rāmi ar izgrieztām daļām, trīs dzenošos ķēžratus ar ķēdi, ātruma pārslēgšanas mehānismu un vienu pedāļa kloķi ar pedāli, priekšējo dakšu, riepu ar kameru, riteņa loku, plastmasas uzliktni, pievada troses apvalku – atdot īpašumā cietušajai /pers. D/, bet apliecinājuma akta Nr. 192 kopiju glabāt kopā ar krimināllietas materiāliem.

Piedzīt no apsūdzētā /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus EUR 21,34 (divdesmit viena *euro* 34 centu) jeb Ls 15 (piecpadsmit latu) apmērā par advokātes juridisko palīdzību pēc norīkojuma, nosakot viņam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas - 2014.gada 3.marta apelācijas kārtībā var pārsūdzēt vai par to var iesniegt prokurora protestu Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Ludzas rajona tiesā.

Tiesnesis G.Strucinskis